



## EDITÖRDEN

### Bir Bakışta 2016-2. Sayı;

Değerli okuyucularımız,

Bu sayımızda ülkemiz göz doktorlarının değerli çalışmalarından, ulusal ve uluslararası paylaşım ile bilime katkı sağlayacağı düşünülen seçilen, ilgiyle okuyup yararlanacağınızı umduğumuz, 6 özgün araştırma makalesi, 1 derleme ve 3 olgu sunumu yer almaktadır.

Fotorefraktif keratektomi (FRK) ve küçük kesili lentikül ekstraksiyonu (KKLE), miyopi tedavisinde korneada flep oluşturmadan uygulanan refraktif cerrahi tekniklerdir. Yıldırım ve ark.'nın düşük ve orta dereceli miyopi tedavisi için FRK uyguladıkları 22, KKLE uyguladıkları 23 hastada korneanın biyomekanik özelliklerinde oluşan değişimi araştırdıkları retrospektif çalışmalarında, işlem sonrası 6. ayda her iki tekniğin korneanın biyomekanik gücünde azalmaya yol açtığı, bu etkinin KKLE uygulanan hastalarda daha belirgin olduğu gösterilmiştir. Bu etkinin stromadan uzaklaştırılan doku miktarı ve düzeltilen kırılma kusuru miktarı ile ilişkili olduğu vurgulanmıştır (bakınız sayfa 47-51).

Nalçacıoğlu ve ark.'nın Türk toplumunda Fuchs üveitik sendromunun (FÜS) klinik ve demografik özelliklerini gözden geçirmeyi amaçladıkları retrospektif çalışmalarında, başvuru anında en sık karşılaşılan şikayetlerin, görme keskinliğinde azalma veya bulanık görme ile uçuşan cisimcikler olduğu saptanmıştır. Başvuru anında saptanan bulgular, küçük, yuvarlak, ince, beyaz keratik presipitatlar (KP), ön kamara reaksiyonu, vitreusta değişen derecelerde hücre, heterokromi ve iris nodülleri olarak belirlenmiştir. Takipler sırasında yükselmiş göz içi basıncı %18,1 gözde izlenirken, en sık gelişen komplikasyon olan katarakt %52 gözde tespit edilmiştir. Yazarlar tarafından, heterokromiden çok, tipik KP'ler, düşük derecede ön kamara ve değişen derecelerde vitreus reaksiyonunun daha sık görülen ve tanıda yardımcı klinik bulgular olduğuna dikkat çekilmiştir (bakınız sayfa 52-57).

Cirrus spektral domain optik koherens tomografi (OKT) ile ölçülen optik sinir başı (OSB) büyüklüklerine göre belirlenmiş üç farklı grupta retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlıklarını karşılaştırmayı amaçlayan Güngör ve ark.'nın çalışmasında, 253 sağlıklı olgunun 253 gözünü OSB ölçümüne göre 3 gruba ayırmış, küçük, orta ve büyük OSB gruplarında üst ( $p=0,008$ ), alt ( $p=0,004$ ) ve ortalama RSLT kalınlığı ( $p=0,001$ ) istatistiksel olarak farklı bulunmuş, OSB büyüklüğü ile alt ve ortalama RSLT kalınlığı arasında düşük dereceli pozitif korelasyon tespit edilmiştir (sırasıyla;  $r=0,150$ ,  $p=0,017$  ve  $r=0,157$ ,  $p=0,013$ ). Bu korelasyon ve farklılığın nedeninin dairesel halka ile OSB kenarı arasındaki değişken mesafe olabileceği ileri sürülmüştür (bakınız sayfa 58-61).

Akut lösemili hastalarda oftalmolojik bulgular primer lösemik infiltrasyon veya hastalık ve tedaviye sekonder olarak gelişebilir. Orhan ve ark., akut lösemili çocuklarda oküler bulguların insidansına yönelik çalışmalarında, 83'ü (%69,2) akut lenfoblastik lösemi (ALL), 35'i (%29,1) akut miyeloblastik lösemi (AML), ikisi (%1,7) mikst lösemi olan toplam 120 hastayı değerlendirme kapsamına almış, 41 hastada (%34,2) oftalmolojik bulgu tespit etmiş, oftalmolojik bulguların 12'sinin tanı esnasında, 46'sının ise tedavi ve takip sırasında saptandığını, bulguların oranının yaş ile birlikte arttığını ve AML hastalarında ALL hastalarına oranla daha sık oküler tutulum görüldüğünü belirlemişlerdir (bakınız sayfa 62-67).

Tunay ve ark.'nın, az görme rehabilitasyonu hizmeti için başvuran okul çağı çocuklarının tanı dağılımlarını ve klinik özelliklerini belirlemeyi,

az görme rehabilitasyonu için seçilen yöntemleri paylaşmayı, az gören çocuklarda az görme rehabilitasyonunun önemini vurgulamayı amaçladıkları çalışmalarında 6-18 yaş arası 150 az gören çocuk ele alınmıştır. Az gören çocukların tanılarına göre dağılımları incelendiğinde ilk sırada %36 ile herediter görme bozukluklarının olduğu ve bunu %18 ile kortikal görme bozukluklarının izlediği belirlenmiştir. Uzak için en sık tercih edilen yöntemin teleskopik gözlükler (%91,3), yakın için ise büyüteçler (%38,7) ve telemikroskopik sistemler (%26,0) olduğu, hem uzak hem de yakın görme için az görmeye yardımcı yöntemler ile görme düzeyinde anlamlı artış sağlandığı gösterilmiştir. Çalışmada, çocukların hem çocuk hekimleri hem de göz hekimleri tarafından görme rehabilitasyonuna yönlendirilmesinin önemi vurgulanmıştır (bakınız sayfa 68-72).

Kurt ve ark., 50 yaşın üzerinde ve binoküler B sınıfı ehliyeteye sahip 451 bireyde yürüttükleri çalışmada, bireylerin beşte birinden fazlasında görme keskinliğinin başta senil katarakt nedeniyle binoküler B sınıfı ehliyeteye kriterine uymadığına ve bunların büyük bir kısmının araç kullanmaya devam ettiğine dikkat çekilmiştir. Bu nedenle binoküler B sınıfı ehliyeteye sahip olan 50 yaşından büyük bireylerin periyodik göz muayenesinden geçmesi gerekliliği ileri sürülmüştür (bakınız sayfa 73-76).

Tanı ve tedavideki gelişmelere rağmen özellikle pediatrik yaş grubunda üveit, körlüğe kadar varan komplikasyonlar ile ciddi bir sağlık problemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Juvenil idiyopatik artrit (JIA) ile ilişkili üveit, pediatrik üveitler içinde önemli bir grubu oluşturmaktadır. Oray ve Tuğal-Tutkun'un "JIA ile ilişkili üveit tedavisi" konulu derlemelerinde, güncel literatür ve yazarların klinik tecrübeleri eşliğinde medikal tedavi seçenekleri, yan etki profilleri ve komplikasyon gelişen gözlerde uygulanan cerrahi tedaviler irdelenmiştir (bakınız sayfa 77-82).

Sızmaz ve ark., kontakt lens kullanımına bağlı polimikrobiyal keratit gelişen, konjonktiva, kornea, saklama kabı ve lens solüsyonlarının tümünde etken mikrobiyal ajanlar olan Pseudomonas aeruginosa ve Alcaligenes xylosoxidans üretilen, kornea kazıntısında da Acanthamoeba polimeraz zincir reaksiyonu pozitif bulunan bir olgunun klinik seyrini ve tedavisini okuyucularla paylaşmışlardır (bakınız sayfa 83-86).

Konvansiyonel immunsupresif tedavi seçeneklerinin yetersizliği nedeniyle infliksimab tedavisi başlanan Behçet hastasında tedavinin 6. ayında herpetik keratoüveit ve bu atak nedeniyle trabekülektomi yetersizliği gelişen bir olgunun klinik seyri ile medikal ve cerrahi tedavinin paylaşıldığı Güngör ve ark.'nın çalışmasında immün süpresif tedavi veya biyolojik ajan kullanan hastalarda Herpes Simpleks virüs enfeksiyonları ve reaktivasyonları da dahil olmak üzere sistemik ve oküler enfeksiyonların gelişebileceğine, bu hastaların yakın izlem altında olması gerekliliğine dikkat çekilmiştir (bakınız sayfa 87-90).

Gizli maküler distrofi, her iki gözde ilerleyici görme kaybı ile seyreden, fundus görünümü, floresein anjiyografi incelemesi ve tüm alan elektoretinogram tetkiki normal olan, kalıtsal bir maküler distrofidir. Muslubaş ve ark., gizli maküler distrofi tanısı koydukları bir olgunun klinik özelliklerini ve tanı yöntemlerini sunmayı amaçlamışlardır (bakınız sayfa 91-94).